

నీటిన ఆపివేసిందివరు?

(1 రాజులు 17:1-15)

మీరు మీ యింటివద్ద నీళ్ళను ఆపివేయటం చూచారా? బహుశ నీరు వచ్చే మార్గం ఎక్కడో తెగిపోయి యుండవచ్చు. లేదా నీటి గొట్టలను రిపేర్ చేసేవనివారు నీటిధారను ఆపివేసి పని చేస్తూ యుండవచ్చు. బహుశ నీరు గడ్డకట్టుకొనిపోయి యుండవచ్చు. ఇదంతా కాదు. ఒకవేళ మీ సతీమణిగారు నీటిబిల్లు చెల్లించకపోయి కూడ ఉండవచ్చు!

ఇలాంటి విషయాలు మీకు సంభవించియుండలేదా బహుశ అత్యవసర స్థితిలో ఆ నీరు ఆగిపోయిన సందర్భాలు కూడా ఉండియుండవచ్చు. బహుశ నీవు గడ్డం చేసుకునేటప్పుడు, సగంలో నీరు ఆగిపోయియుండవచ్చు. లేదా తలస్త్రానం చేస్తుంటే బాగా తలకు నురుగు పట్టించిన తర్వాత ఆగిపోయియుండవచ్చు, లేదా బాగా ఒంటినిండ సబ్బు రాసుకొని అభ్యంగ స్తోనం చేసే సందర్భంలో ఆగిపోయియుండవచ్చు!

ఇలాంటి పరిస్థితులు సంభవించినప్పుడు మీలో రెండు ప్రశ్నలు తలెత్తుతాయి: (1) “అనలు ఎవరండీ నీటిని ఆపివేసినవారు?” (2) అయినా “ఎందుకంటా?”

1 రాజులు 17:1-15 సందర్భంలో “ఎందుకు?” అనే ప్రశ్న ముఖ్యంగా వేసుకోవాలి. బహుశ ఈ ప్రశ్నకు జవాబు కోసం వెతకడం చాలా కష్టం. “ప్రభువా యిలా ఎందుకు జరుగవలసివచ్చింది?” “ప్రభువా నా తలిదంప్రయులు (లేదా నా బిడ్డ లేదా స్నేహితుడు) ఎందుకు మరణించాల్సి వచ్చింది?” “ప్రభువా, నేను ఎంతో నమ్మకంగా నీ సేవ చేస్తున్నానే, అలాంటపుడు యింత భయంకరమైన విషయం నాకు జరగవలసి వచ్చింది?” ఎందుకు, ఎందుకు, అయ్యో ఎందుకు?

ఈ “ఎందుకు” అనే ప్రశ్నతో మనం తలమునకలైనప్పుడూ కలత చెందునప్పుడు యొపయా 55:8, 9 మనం గుర్తుంచుకోవాలి:

నా తలంపులు మీ తలంపులపంచివి కావు మీ త్రోపలు నా త్రోపలపంచివి కావు ఇదే యొపావా వాక్కు ఆకాశములు భూమికి పైన ఎంత యొత్తుగా ఉన్నావో మీ మార్గములకంటే నా మార్గములు మీ తలంపులకంటే నా తలంపులు అంత యొత్తుగా ఉన్నవి.

దేవుని మార్గాలు మన మార్గములపంచివి కావు. అది మనం తెలుసుకోవలసిన ప్రముఖమైన సత్యం.

ఈ సత్యాన్ని ఎక్కడో దూరంగా ఉంచుకొని ఆలోచినా, మనకు మనం ఆపాదించుకొనకుండ ఎవరో యితరులకు ఆపాదిస్తూ ఎంతో ఆలోచినా మనకేం అర్థంకాదు. ఉండాపారణకు మనం ఏదైనా సిద్ధాంతపరమైన విషయాలు మాటల్లాడుతున్నప్పుడో ఏవరైనా “ఆ విషయం నాకేమంత ముఖ్యంగా అనిపించడంలేదు” అంటారు, మనం వెంటనే,

“చూడండి దేవుని మార్గాలు మన మార్గాలలాంటివి కావు” అని చెబుతాం. ఎవరైనా అన్యదైన నీ స్నేహితుడు జీవితంలో ఏంటి యి గందరగోళం ఏది సరిగా ఉండదు అంటూ వేసే ప్రశ్నకు: “దేవుని మార్గాలు మన మార్గాలలాంటివి కాదు గదా” అంటూ నిర్దక్షంగా జవాబిస్తావు.

ఏదైతేనేం, మన జీవితాల్లో మనం అనుకున్నంతగా మన ప్రణాళికా ప్రకారం జరగకున్నా, మన విశ్వాసానికి పరీక్ష సమయం వచ్చినప్పుడు, మనం అంతా మంచే చేస్తున్నాం కాని అంతా తప్పుడు త్రోవకే మళ్ళీతుంది, మనకు ప్రియమైనవారు ఎవరో ఒకరు చనిపోయినట్లయితే “ఎందుకు?” అనే ప్రశ్న మనం వేసినప్పుడూ, వాళ్ళపీళ్ళు యచ్చే సంజాయాషికి మనకేలాంటి అదరచ దొరకదు, అంటే వారేం పలుకలేదంటే, “దీనికి కారణం మాకేమి దొరకడం లేదు. దేవుని మార్గాలు మన మార్గాలవంటివి కావు. ఏమి బాధపడవద్దు అంతా మన మంచికి జరుగుతుంది అని జవాబిస్తారు.” కాబట్టి ఏదైనా సూక్షంగా గమనించినా సత్యాన్ని మాత్రం గ్రహించ లేకపోతున్నాం.

ఈ కొడ్ది పరునా విభాగంలోనే ఈ సమస్యకు పరిష్కారం చూపించలేం గాని, 1 రాజులు 17:1-15 వాక్యభాగం మనందరం నేర్చుకోవలసిన ఒక పాఠంగా ఉంటుంది. ఈ నీటిని ఆపివేసిందెవరు - ఎందుచేత?

ఇత్రాయేలులో నీటిని దేవుడు ఎందుకు ఆపివేశాడు (17:1)

1 రాజులు 17:1 మొదటి భాగంలోనే, మనం ఒక ప్రశ్న వేసుకోవాలి: “ఇత్రాయేలులో దేవుడు నీటిని ఎందుకు ఆపివేశాడు?”

ఈ ప్రశ్నకు జవాబు కోసం మనం ఒక్కసారి ఇత్రాయేలులో ఏమి జరిగిందో పరిశీలించాలి. ద్వితీయాపదేశకాండము 7:1-6లో మోషే దేవుని ప్రజలను హెచ్చరిక చేశాడు:

నీవు స్వాధీనపరచుటానికి దేవుడైన యోహోవా నిస్సు వేస్తి బహు జనములను, ... నీ యొదుటుండి వెళ్ళ గొట్టిన తరువాత, నీ దేవుడైన యోహోవా వారిని నీకప్పిగించునప్పుడు నీవు వారిని హాతము చేయవలెను, వారిని నిర్మాలము చేయవలెను, వారితో నిబంధన చేసికొనకూడదు, వారిని కరుణింపకూడదు, నీవు వారితో వియుమందుకూడదు, వాని తుమారునికి నీ తుమార్తె నియుకూడదు. నీ తుమారునికి వాని తుమారైను పుచ్చుకోనకూడదు. నన్ను అనుసరింపకుండ ఇతర దేవతలను పూజించునట్లు నీ తుమారుని వారు మళ్ళీంచురు; అందును బట్టి యోహోవా కోపాగ్ని నీమీద రగులుకొని ఆయన నిస్సు త్వరగా నశించేయును. ...

నీవు నీ దేవుడైన యోహోవాకు ప్రతిష్ఠిత జనము, నీ దేవుడైన యోహోవా భూమిమీదనున్న సమస్త జనములకంటే నిస్సు ఎక్కువగా ఎంచి, నిస్సు తనకు స్వాకీయ జనముగా ఏర్పరచుకొను. (నొక్కి చెప్పింది నాది.)

అయినప్పటికి, ఇత్రాయేలీయులు ఈ హెచ్చరికను పెడచెవిని బెట్టారు. అహంకు సింహాసనం మీద కూర్చునియున్నాడు యొజబెలు అతని పక్కనే ఉన్నది. ఆమె ఎలాంటిది, బయలు పూజను ఇత్రాయేలులో ప్రవేశపెట్టిన ఫేసీకేయ రాణి. యోహోవా బలిపీరాలను కూలద్రోసి ఆయన ప్రవక్తలను చంపించిన ప్రీ, ఇత్రాయేలులో గొప్ప ఆత్మీయ సంక్లోభం చెలరేగిన సమయమధి.

మనం యిలా అంటూ, “ప్రభువా నీవేం చేస్తావు? పరలోకంసుంది అగ్నిని రప్పించి ఈ

ఇక్కాయేలు ప్రజలను ఒక్కసారి దహించలేవా?”

“దేవుడంటాడు, “ఇప్పుడే కాదు.”

“మరి గొప్ప సైన్యం దిగివచ్చి ఈ దేశాన్ని ఒక్కసారి నేలమట్టం చేసెయ్యుకూడదా?”

“ఇప్పుడే కాదు.”

“నమ్మకమైన బోధకులు, ప్రవక్తలు, యూజకుల సమూహం ఒక్క పట్టునవచ్చి ఈ బయలు వూజలను అరికట్టవచ్చుగదా?

“ఇప్పుడే కాదు.”

“సంస్కారమంతుడైన ఒక గొప్ప అధినేత వచ్చి రాజు యొక్క ప్రేమానురాగాలను గౌరవాన్ని చూరగాని అతన్ని నీ యొడ్డకు నడిపించవచ్చు గదా?”

“కాదు” దేవుడంటాడు, “నా వ్యక్తి ఎలీయా మాత్రమే.”

“వీలీయా? అతని గురించి నేనప్పుడూ వినలేదే! అతనెవరు సరే కొంచెం చూడనివ్వండి. అరె అడిగో ఆ అడవి మనిషిలా కనబడుతున్నాడు? అతను మాత్రం కాదు గదా. ఈ మధ్య అతను బొత్తిగా గడ్డం చేసుకున్నట్టుగాని తలక్కిరించుకున్నట్టుగాని లేదు. బహుశ స్నేహం సంస్కారాలుకూడ యా మధ్య అనలు చేసినట్టులేదు. ఇక అతని మాటలు సంభాషణ చూస్తే అనలు అతను విద్యావంతుడో, ఆ స్వరం కీచురాళ్ళ స్వరంలా చెప్పులు చిల్లు పడుతున్నాయి. మరి ఇలాంటివాడెందుకు ప్రభువా. అనటెందుకు ప్రభువా?”

దేవుడు జవాబిస్తున్నాడు, “నా తలంపులు మీ తలంపులలాంటివి కాదు. నా మార్గములు మీ మార్గములవంటివి కాదు. ఇక్కాయేలులో నా మనిషి అన్నవాడు యితడే.”

ఈ దృశ్యఫుట్టం మనం చదువుతున్న పోతాన్ని ఎంతో అర్థవంతంగా చేస్తుంది. ఇక్కాయేలులో ఉన్న ఆట్టీయ సమస్యను దేవుడే పరిపురిస్తాడు, కాని అది ఆయన విధానంలో, ఆయన సమయంలో, ఆయన ప్రణాళికా ప్రకారం మాత్రమే చేస్తారు.

జింతకు ముందు మనం ఎక్కడ ఆపివేశామో అది యిప్పుడు ప్రారంభించాం. ఏలీయా అహంకారుకు ఎదురుగా వచ్చాడు. అహంకారో ఏలీయా ఇలా అన్నాడు: “ఎవని సన్నిధిని నేను నిలువబడియున్నానో, ఇక్కాయేలు దేవుడైన ఆ యోహోవా జీవముతోడు నా మాటప్రకారముగాక, యా సంవత్సరములలో మంచైనను వర్షమైనను పడదని ప్రకటించెను” (1 రాజులు 17:1).

రోజులకొండ్లీ నీరు లేనట్టయితే ఎంత అసైకర్యం కలుగుతుందో మనకు తెలుసు. ఇక యిలా వారాలు గడిస్తే యిక అదెంత సరకయాతనో మనకు ఇంకా బాగా తెలిసిందే, ఇక నెలలు గడిస్తే అది కరువు కాలంగా పరిగణించాల్సిందే. తర్వాత సంవత్సరాలుగా అంటే మానవులంతా మట్టిపాలు కావలసిందే. ఇక భూమి మీద ప్రాణం ప్రాణాలు లేనట్టే. ఔను యిక్కడ, “సంవత్సరాలు” గడవడం చూస్తున్నాం. కరువు మూడుస్వర సంవత్సరములు కొనసాగింది అని క్రొత్త నిబంధనలో రెండుచోట్లు వ్రాయబడివుంది (లూకా 4:25; యాకోబు 5:17).

కరువు రావాలి అని దేవుడెందుకు ఆజ్ఞలు జారీచేశాడు? దీనికి మనం జవాబు చెప్పడానికి బైబిల్లోని మొదటి పుటల్లో కెళ్ళి ద్వితీయాపదేశకాండము 7వ అధ్యాయాన్ని తెరచి చూద్దాం. దేవుడు విగ్రహాధనకు వెళ్ళనే వద్దని పెద్ద హెచ్చరిక చేయడం చూస్తున్నాము. ఇక తర్వాత హెచ్చరిక యింకా అదే పుస్తకంలో కొంచెం ముందుకెళ్ళి 11వ అధ్యాయంలో చూచినట్టయితే:

మీ హృదయము మాయలలో చిక్కి త్రోవవిడిచి ఇతర దేవతలను పూజించి వాటికి నమస్కరింపకుండ మీరు జాగ్రత్తపడుడి. లేనియెడల యొహోవా మీమీద కోపపడి ఆకాశమును మాసివేయును: అప్పుడు వాన కరియదు, భూమిపండదు. యొహోవా మీకిచ్చుచున్న ఆమంచి దేవమున ఉండకుండ మీరు శీఘ్రముగా నశించెదరు (ద్వితీయాపదేశకాండము 11:16, 17; నొక్కి చెప్పింది నాది).

అనఱుసిస్తైన నిగూఢమైన సత్యమేమంటే మనమ్ములు వారి వారి క్రియలమూలంగా తరచుగా ఎంతో శ్రమపొందువారుగా ఉంటారు. “అరేయ్ అది నీవు చేతులారా చేసుకున్నాపుర” అంటూ అందరము అనడుం సహజంగ వింటుంటాం. అంతే కాదు మన సమస్యలకు ఎప్పుడూ అవతలవాళ్ళను నిందించడమెందుకు చెప్పండి.

ఇక బైబిల్లో చివరిభాగాల వైపువెళాదాం; మరో ముక్క చిక్కునకు సరిపోవుదాని దగ్గరకు వెళ్ళుదాం. యాకోబు ఈ కథకు యింకా కొంత వాస్తవాన్ని చేర్చడం మనం చూస్తున్నాం, బహుశ బైబిల్లో దీన్ని యింకెక్కడా చూడలేదు: “వీలీయా మనవంటి స్వభావముగల మనమ్ముడే; వద్దింపకుండునట్టు అతడు ఆస్తితో ప్రార్థన చేయగా మాడున్నర సంవత్సరముల వరకు భూమిమీద వర్షింపలేదు” (యాకోబు 5:17; నొక్కి చెప్పింది నాది).

ద్వితీయాపదేశకాండము 11:16, 17ల్లో మనం చూచినట్లయితే. ప్రార్థనా ఘలితంగా కరవు వాటిల్లినది. అంటే దేవుడు ఏది చేస్తానని భయపెట్టియాడో అది చేయడానికి కూడ ప్రార్థనే కారణమయింది. ప్రార్థన అనేది ఎంత శక్తివంతమైనదో గ్రహించగలం. ప్రార్థనకు గల శక్తి ఎంతో గ్రహించడానికి ఈ ఉండాహారణ గొప్పగా నిరూపిస్తుంది. ఒక దేశం యొక్క ఆర్థిక వ్యవస్థ ఈ మాడున్నర సంవత్సరాల్లో అతలాకుతలం అయింది!

సరే మరలా మన ప్రశ్నకు తిరిగి వద్దాం. ఇక్కాయేలలో నీరు లేకుండ పూర్తిగా అపివేసినావేంటి దేవా అని మనం దేవుని ప్రశ్నించగల్లినట్లయితే, ఆయనేమంటాడంటే, (1) “ప్రజలు నా స్వారానికి అవిధియత చూపించారు, వాళ్ళు శిక్షార్థులు”; (2) “నాయందు నమ్మిక గల నా సేవకడూ ఎలీయా ప్రార్థించాడు కాబట్టి, విశ్వాస సహితమైన ప్రార్థన గొప్ప లాభసాధకమైనది కాబట్టి”; లేదా (3) “నేనే దేవుడనని ప్రజలకు కనబరచుకోడానికి, మరియు వారి త్రోవలు ఎంత వంకరగా ఉన్నాయో ప్రజలకు కనబరచి తద్వారా వారు పశ్చాత్తపడి నావైపుకు మరలనట్టు చేయడానికి” అని అనవచ్చు!

దేవుని మార్గాలను నీపూ నేను అర్థం చేసుకోలేము, ఇక వాటిగురించి యోచించడం మనలను ఆశ్చర్యాలతో ముంచేతుతుంది. దీన్ని బాగా తలంచండి: దేవుడు ఆ దేశం యొక్క గమనాన్ని తనవైపుకు మళ్ళించడానికోసం మాడున్నర సంవత్సరాలు వర్షం అపివేయడం కంటే ఏ గొప్ప విషయం చేయగలడు?

కెరీతు వాగులో నీరు లేకుండ దేవుడు చేశాడెందుకు? (17:2-7)

మనం కెరీతులోని రెండవ భాగానికొద్దాం (17:2-7), “కెరీతు వాగు నీరెండి పోవునట్టు దేవుడు చేశాడెందుకు?”

“పిమ్మట యొహోవా వాక్కు అతనికి ప్రత్యక్షమై” అని చదువగలం (వచనం 2). ఒకదాని తర్వాత ఒకటి చేయవలసిందిగా దేవుడు ఎలీయాను కోరినాడు. అహాబు ఎదురుగా నిలిచి దేవుని సందేశాన్ని తెల్పినప్పుడు, దాని తర్వాత ఏంచేయాలో అతనికి తెలియదు. “పిమ్మట

యొహోవా వాక్కు ప్రత్యుషమై.” అతను కెరీతు వాగునొద్దుకు వెళ్లి బహుశ ఒక సంవత్సరము కంటే ఎక్కువ కాలం ఉండి యుండవచ్చు. అటు పిమ్ముట ప్రభువు వాక్కు అతనికి విన బడింది (వచనం 8). ఆప్పుడు అతడు సారెపతుకి వెళ్లినాడు. మూడున్నర సంవత్సరముల తర్వాత మనం మరలా యిలా చదువుతాం, “... అనేక దినములైన తర్వాత యొహోవా వాక్కు ఏలీయాకు ప్రత్యుషమైనది” (1 రాజులు 18:1).

నేను దీని పీద నా వాదాన్ని కట్టుకోవడం లేదు, మీరు అంతేకదా? నేను ప్రణాళిక వేయాలనుకుంటున్నాను. అనుకున్న పసులన్ని ఒకేసారి జరుగుతాయని మనం ఊహించుకో కూడదు, కానీ ఏదైనా ఒక దాని తర్వాత ఒకటి జరుగుతాయి అంతే.

ఏలీయా దేవుని మనిషి కాబట్టి జరుగబోయేదేమిటో అతనికి ముందుగానే తెలియవలసిన అవసరం లేదు. ఒక అడుగు తర్వాత ఒకటి ముందుకు వేస్తున్నాడు. (“ప్రభువు యిదే రితిగా నేనువుండాలని నీవు కోరినట్టయితే, యిక నాకేం ఫరహాలేదు.”)

రెండవ వచనానికి తిరిగి వస్తున్నామంటే రెండవ అడుగులో ప్రవేశించినట్లే.

రెండవ అడుగు అంటే మీ ఉద్దేశమేమిటి? నీవు ఏలీయా పరిస్థితిలో ఉన్నట్లు భావించుకో. ఇక్కడ రాజుకు ప్రకటన చేసియున్నాడు. అయితే ఏంటి? జాతీయ దూరదర్శనలో, ఒక ప్రెస్ కాస్పరెన్స్ పెట్టాము అనుకోండి. పెద్ద ప్రకటనతో ఒక పెద్ద ప్రచార ప్రకటనను చేయించండి. ప్రతి ఒక్క వార్తా పత్రికలో, మేగజైనల్లో ప్రకటనలు గుద్దించండి. లేదా బి.సి.లో సమాప్తేన విధానం: ఇక వీధులగుండా, గ్రామలగుండా వెతుతూ ప్రకటించడమా? (దాదాపు యోనా నివెలో చేసిందే ఇతను చేశాడు. వీధులవెంట యోనా పరుగులిడుతూ: “మారు మనస్సు పొందండి!”) అంటూ ఎలా కేకలేస్తూ ప్రకటించాడో) ఇది చాలా అర్థవంతంగా ఉంటుంది సుమా. దేవుడు, “నా త్రైవలు మీ త్రైవలూపంచివి కావు” అంటున్నాడు.

రెండవ అడుగు ఏది? ఇక్కడ 3 మరియు 4 వచనాలను గమనించు:

నీవు ఇచ్చటనుండి తూర్పుపైపునకు పోయి యొర్కానునకు ఎదురుగానున్న కెరీతు వాగుదగ్గర దాగియుండుము. ఆ వాగు నీరు నీవు త్రాగుదువు, అచ్చటికి నీకు అపోరము తెచ్చునట్లు నేను కాకోలములకు ఆజ్ఞాపించితినని అతనికి తెలియ జేయుగా.¹

ఒకవేళ నేనే గనుక ఏలీయానయ్యాన్నట్టయితే దేవుడు నాతో అన్న మాటలకు నేను ఎలా జపాబిచ్చేవాడినో, దేవుడు యిలా అస్తుటయితే, “నీవు కొంచెం ప్రక్కకు తొలగవయ్యా పరిశ్రితులు కొంచెం మారేవరకు, నేను నిన్ను కొంతకాలం దాచిపెట్టంచుతాను.”

అప్పుడు నేనంటాను, “అయ్యా ఎక్కడ దాచిపెడతావు? ఇంట్లోనా? ఏదైనా గుడారంలోనా? ఎక్కడ?”

“నా మనసులోనైతే ఒక వాగు దగ్గర.”

“ఒక వాగా? ... బహుశ నేను వెళ్లి కాస్త దాన్ని బాగుచేసుకోవాలనుకుంటా.”

“నీవు త్రాగవలసింది ఆ వాగు నీరే.”

“సరే పీరలా అనడం బాగానే ఉంది. మరి భోజనానికి యింకా వేరే దగ్గరకు వెళ్లాలూ?”

“అబ్బే లేదు, నీకు అపోరం వడ్డించేవారిని విర్యాటు చేస్తా.”

“అపోరం వండినవాళ్లా? ఏదేమన్నా ప్రాయాట హీల్సటనా లేక సమరయా?”²

“ఆశ్చే ఏమికాదు. కాకులు. ఈ కాకులు ఉదయం సాయంత్రం వచ్చి నీకు రొట్టె మాంసం తీసుకొనివస్తాయి.”

“కా ... కులా? భీ ... భీ ఆ రోత కాకులా? మోషే ధర్మశాస్త్ర ప్రకారం ఈ కాకులు అపవిత్రమైనవి అంటారు కదా? అలాంటి కాకులు వాటి రోత ముక్కులతో మురికి కాళ్ళతో నాకు అపోరం చేరవేయడమా?”

“జౌను మరి!” అంటాడు దేవుడు.

జ్ఞానీలులో ఉన్న మన మనిషి అయితే మనం అలా ట్రీట్ చేస్తామా? బహుశ చేయమేమా - కాని దేవుని త్రోవలు మన త్రోవలవంటివి కావు.

జ్ఞానీలులో ఉన్న ద్రైవజనునికి కావలసిన క్లేమం కావలసిన అక్కరలు, సదుపాయాలు అందరు చేసినట్టే దేవుడు చేశాడు. కాని మనిషి ఆలోచించిన విధానంలో ఆయన చేయలేదు సుమా! నీవు గనుక నమ్మకమైన దేవుని బిడ్డవై యున్నట్లయితే దేవుడు నీకు కావలసిన సంక్లేశు వసతి ఆపోర సాకర్యాలు తప్పక చేస్తాడు. అన్ని ఆశీర్వాదాలు సమకూరుస్తాడు. కాకపోతే అపన్ని ఆ మురికి వాగులాంటి దానినుండి మరియు ఆ పాడు కాకుల్లాంటివాటినుండి కూడు.

నవ వచనంలోని మొదటి బాగాన్ని చూద్దాం: “అతడు పోయి యొహోవా సెలవుచోప్పున చేశాడు.” అది చూద్దావికి అందంగా లేదా? దేవుడు మాట్లాడినప్పుడు, ఏలీయా ఆయన చెప్పింది చేశాడు. ఈ రోజు లోకమంతా నేర్చుకొనవలసిన పారం అదే! దేవుడు మాట్లాడినప్పుడు ఆయన బోధించేదే అసలైంది ఆఖరైంది. అది నాకు అర్థమైనా అర్థం కాకపోయినా అది మాత్రం చాలా ప్రాముఖ్యమంది. ఎందుచేతనంటే అది దేవుడు చెప్పింది కాబట్టి అది నాకు ఎంతో మంచిది; దాన్నే నేను చేస్తాను!

అతడు పోయి యొహోవా సెలవు చోప్పున యొర్రానునకు ఎదురుగానున్న కెరీతు వాగు దగ్గర నివాసము చేసేను. అక్కడ కాకోలములు ఉదరుమందు రొట్టెను మాంసమును అస్త్రమయమందు రొట్టెను మాంసమును అతనియొద్దకు తీసికొనివచ్చుచుండెను; అతడు వాగు నీరు త్రాగుచు వచ్చేను (5, 6 వచనాలు).

ఈ కెరీతు వాగు ఎక్కడయున్నదో మాకు తెలియదు. అది “యొర్రానునకు తూర్పు గావున్నది”³ అని ప్రాయబడియున్నది. ఏలీయా ఇక్కడ పెరిగి పెద్దవాడయ్యాడంటాడు.

ఒక్కసారి ఆ ప్రాంతాన్ని ప్రదేశాన్ని నీవు మనస్సులో ఉంచుకొని చూడు. అది ఒక కొండ సందుల లోయ, దాంట్లో ఒక వాగు పారుతున్నట్లు మనకు చాలా దూరంగా కనిపిస్తుంది. ఆ వాగుకు యిరువైపుల కొంత పచ్చిక చిన్నచిన్న గుబ్బిరులు, పొదలు తుప్పలు, చిన్న చెట్లు చేమలు ఉండియుండవచ్చు. ఇక వాగునకిరువైపుల ఒడ్డుపీద ఆయన జంతువుల కదలికవల్ల వాటి కాలి ముద్రలు కనిపించుచుండవచ్చు.

ఇక్కడ వాక్యభాగమేమని చెబుతుందంటే ఏలీయా వెళ్ళి ఆ వాగు ఒడ్డున జీవించాడు అని. అక్కడ చాలా కాలంగా బస చేశాడు, అనేక నెలలుగా అది అతని నివాసం, ఇల్లు.

ఇక్కడ “కెరీతు” అనే మాటకు “తెగపోయినది” అని అర్థం లేదా “వేరు చేయబడినది” అని అర్థం. వాస్తవానికి జరిగింది కూడ అదే ఏలీయా లోకానికి దూరంగా వెళ్ళిపోయాడు అందరినుండి వేరై ఒంటరిగా అజ్ఞతంలో అనేక నెలలుగా దూరంగా వెళ్ళి పోయాడు.

ఎందనుండి, చలినుండి, ఆకురాలు కాలం, ఎముకలు కొరికి వేసే చలినుండి ఆహ్లాదం కలిగించే మసతులనుండి దూరంగా వెళ్లిపోయాడు. ఇఱ ప్రక్కల ఉండే బండలు, గుట్టలు అతనికి భద్రతను కలిగించే గోడలు, క్రింది పచ్చిక అతని పరుపు, ఆకాశం అతని యింటి పైకప్పు. యిక అతని ముతక అంగీ అతను కప్పుకునే గొంగళిలాంటిది.

వీలీయా అక్కడ ఎంతకాలం నివాసం చేశాడో తెలియదు. దాదాపు మూడున్నర సంవత్సరాలు మాత్రం దాగివుండి యున్నాడు. 1 రాజులు 18:1లో అతడు సారెపతులో రెండు సంవత్సరాలు కంటే ఎక్కువ కాలం ఉన్నట్టున్నాడు. అలాంటప్పుడు, కెరీతు నొడ్డ ఒక సంవత్సరం కంటే ఎక్కువకాలమే ఉండి యుంటాడు.

కొంచెం ఆగి ఆ విషయం ఆలోచించండి. అతను బాగా హుపొరైన పనివాడే గాని ఒక్క సంవత్సరం పాటు ఖాళీగా ఉండవలసి వచ్చింది. అదెంత కష్టమైన విషయమా మీకు తెలియదా? ఇది మనకెంతో కష్టమైన విషయం. మనం కొన్ని సార్లు ఒకటి రెండు సంవత్సరాలైనా పనిలేకుండవంటే బాగుండు అనుకుంటాం కానీ కొన్ని రోజులు పనినుండి దూరమయ్యమనుకోండి ఎంతో బోరుకొడుతుంది. ఏమి తోచదం లేదు, ఉద్దోశానికి వెళ్లిపోతే బాగుండునే అనుకుంటాం. మనం అనుకుంటాం ఒకటి రెండు నెలలు పడకలో విశ్రాంతి తీసుకుంటే బాగుంటుండనుకుంటాం కాని ఏదైనా అనారోగ్యంవల్ల కొన్ని రోజులు మాత్రం పడకలో ఉన్నట్లయితే ఎప్పుడు త్వరగాలేస్తామా అన్నట్లు కోరుకుంటాం. మనం ఎప్పుడూ, “పనిచేస్తూ”నే ఉండాలనుకుంటాం; గానీ బలవంతంగా మనమీద పని రుద్దితే ఒప్పుకోం. కొన్నిసార్లు మన అనారోగ్యంవల్ల, ఏదో విరమణవల్ల లేదా మన ఉద్యోగ మార్పిడి వల్ల. ఈ పరిస్థితులన్నీ కష్టతరమైనవే కాని దేవుని త్రోపలు మన త్రోపలవంటివి కావు. దేవ సంబంధమైన ఏర్పాట్లు మన ఏర్పాటులవంటివి కావు. దేవుని కార్యక్రమాలు మన కార్యక్రమాలాంటివి కావు.

అనేక సార్లు మన జీవితాల్లో మనం కూడ ఈ వాగు దగ్గర జీవించే జీవితానికి రావాలి లోకాన్నంది లౌకికబంధకాలు తెగతెంపులు చేసుకొని మన పనులన్నీ పక్కకి పెట్టివేసి ఈ వాగు అనుభవంలోకి రావాలి సుమా. అది అంత సుఖుమైన విషయం కాదు; కాని అది దేవుని చిత్తం మరియు మన మేలుకే. ఈ విషయాన్ని మనం యిష్టపూర్వకంగా అంగీకరించాం. మనం కూడ విరామం తీసుకొనడం నేర్చుకోవాలి. అలాంటి అనుభవాల ద్వారా ఎంతో నేర్చుకోవాలి.

ఆ కెరీతు దగ్గర గడిపిన ఆ నెలల సమయ అనుభవం ద్వారా నేను తెలుసుకోవాలను కొంటున్నాను. అతడు దేవుని ప్రార్థిస్తూ, ద్వానిస్తూ ఆ దినాలలో, వారాలలో, నెలలో గడిపి నందున వీలీయా ఎంతగానో ఆత్మియంగా ఎదిగినాడని నా ఊహ, ఔబిలు ఈ విపరాన్ని చెప్పడం లేదు. ఇది ఏమని ఖచ్చితంగా చెబుతుండంటే, “వీలీయా యొహోవా సన్నిధిలో నిలుచుండెను” అని (1 వచనం) మరియు దేవుడేమని చెప్పియున్నాడో అది చేశాడు (5 వచనం).

ఇప్పుడు కథలో అతి ముఖ్యమైన వింతైన ఘట్టానికి పస్తున్నాము. ఇక్కడ వీలీయా దేవుడు చెప్పింది చేయడం, ఏ స్థలంలో దేవుడు చెప్పమన్నది చెప్పడం తూచా తప్పకుండ చేశాడు ... ఇక వెంటనే వర్ధం ఆగిపోయింది: “కొంతకాలమైన తర్వాత దేశమలో వర్షము లేక ఆ నీరు ఎండిపోయెను” (వచనం 7).

ఈ విషయం మీరు తిలకిస్తున్నారా? ఈ వాగు అప్పటికప్పుడే ఎండి పోలేదు. కొన్ని రోజులు లేక కొన్ని వారాలు పట్టి యుండవచ్చు. ఒక రోజు ఏలీయా ఆ వాగులో నీరు త్రాగుతుంటే ఏదో పారపాటు జరిగినట్టు గమనించాడు కాని అసలు అదేదో అతనికి అర్థం కాలేదు. మరుసటిరోజు, “బహుశ నా వూహ అయిపుంటుంది. కాని ఈ వాగు బాగా లోతైనది కాదు, యిదివరకు పారినంతగా నీళ్ళుపారడం లేదు” అనుకొని యుంటాడు. మరుసటి రోజు అసలు విషయం తేటతెల్లయైంది, “అది వూహ కాదు. మాయ మంత్రమూ కాదు, వాగు బాగా ఎండిపోయింది!”

ఏలీయా రోజు తర్వాత రోజు “వాగు రోజు రోజుకు ఎండి పోవడం, నీరు బురద నీరుగా మురికిగా మారడం గమనిస్తున్నాడు. రోజు అక్కడికి వచ్చే చిన్న పక్కలు, జంతువులు, త్రిమికీటకాలు రావడం మానివేశాయి. ఆ చేప పిల్లలుకూడ చెంగుచెంగున ఆ బురద నీటిలో ఎగురుతూ అంతరించి పోయాయి. నీరు గుంట ఎండి నేల బీటలు బారడం జరుగుతుంది.

ఇదంతా జరుగుతుంటే చూస్తూ చూస్తున్నాడేగాని ఏమీయూ చేయలేక ఉన్నాడు. ఆ విషయం మీ మనస్సుల్లో బాగా నాటుకోనివ్యండి. వాగు పూర్తిగా ఎండిపోయే వరకు మాడవ ఘట్టం గురించి బయలుపరచలేదు. ఇక 8వ వచనం చూడండి: “అంతట యొహోవా వాక్కు అతనికి ప్రత్యక్షమైనది.”

ఆహ యిదెంత విశ్వాస పరీక్ష. ఏలీయా యొక్క మొట్టమొదటటి పరీక్ష, “బంటరిగా నిలబడడం” అదెంతో కష్టమైన విషయం. రెండవ పరీక్ష ఏమంటే “ఎలాంటి ఎదురు ప్రత్య వేయకుండ విధేయుడవడం, అంటే తనకు చెప్పినదాంట్లో ఎలాంటి అర్థం వాస్తవం లేకపోయినా విధేయుడవడం.” అది ఎంతో కష్టతరమైంది. ఇక మూడో విషయం చూడ్దాం. అబ్బో అన్నిటి కంటే యిది మహో కష్టతరమైంది: కాని అతను దేవుడు తనను ఎక్కుడ ఉండమని కోరినాడో అతడు ఉన్నాడు. దేవుడు చేయమన్నది తప్పనిసరిగా చేశాడు. తనకెదురుగా ఉన్న ఆ వాగు పూర్తిగా ఎండిపోయింది కూడా!

బహుశ అలాంటి చోటుకు నీవు వెళ్ళినావా. ఔను మీరువెళ్ళినారు. గతంలో మీకు బ్యాంకోలో బాగా ఆకోంటు ఉంది - తర్వాత ఈ వాగులా అంతా తుడిచి పెట్టుకుపోయింది. గతంలో నీకు మంచి బిజినెస్ ఉండేవి - కాని యిప్పుడది పూర్తిగా పడిపోయింది. గతంలో ఒక సారి నీకు ఎంతో మంచి ఆరోగ్యం ఉంది, మంచి దృఢమైన శరీరం ఉండేది, బాగా ఆలోచించగల మనస్సు ఉండేది - కాని, అవన్ని ఈ వాగులా అంతరించి పోయాయి. గతంలో ఒకసారి నీ కెన్నో పరాలు కలిగి ఉండేవి అవన్నీ దేవుని సేవకు వాడుతూ ఎంతో చురుగ్గా అయన సేవ చేశావు. కాని ఆ వాగులా నీవు ఎండిపోయిన స్థితికి చేరుకున్నావు. నా ఏపాహం ఎంతో గొప్పగా జరిగింది అనుకొన్నాను - చివరకు ఆ వాగులా విఫలమై పోయింది. నీవు నీ పిల్లలను పెంచి పైకి తీసుకొచ్చావు. దేవుని భయంతో పెంచావు ఎంతో మంచి పని చేశాను కదా అనుకున్నావు. అయితే విఫలమై పోయింది - ఆ వాగులా ఎండిపోయినట్టయింది.

ఏలీయా యిదంతా చేయలేదు, కాని “ఓ ప్రభువా ఈ కెరితు నీళ్ళు ఎండి పోజేశావేంటి, ఎందుకు?” అంటూ అతను అరబినట్లు ఊహించుకుండాం. ప్రభువు యొక్క మొదటి జవాబు ఆశ్చర్యంగా దూసుకొని వచ్చింది: “ఓ ఏలీయా, నీవు ప్రార్థన చేశావు కాబట్టి నేను చేశాను.” వాక్కుమేమని చెబుతుంది చూడ్దాం: “ప్రథమోనందున ఆ వాగు ఎండిపోయెను” ఆ దేశంలో వర్షం ఎందుకు లేకుండ పోయింది? ఏలీయా ప్రార్థన చేశాడు కాబట్టి (యాకోబు 5:17).

అన్ని సార్లు కాకపోయినా కొన్ని సార్లయినా కొన్ని విషయాలు మనం పూహించని రీతిగా పరిణమిస్తాయి. ఎందుకంటే దేవుడు మన ప్రార్థన ఆలకించాడు కాబట్టి. “దేవా నాకు ఓర్పు అనుగ్రహించు, కానీ దీర్ఘకాలం తీసుకోకు.” లేదా: “దేవా నాకు విశ్వాసం అనుగ్రహించు, కాని నేను బైబిలు చదువకుండ మాత్రం చేయుము” లేదా: “నాకు బలము ప్రసాదించు, కాని బాధపడకుండ చేయుము.” ఎప్పుడూ మనం అనుకున్నట్టు పరిస్థితులు జరగవు. దేవుని మార్గాలు మన మార్గాలకంటే విభిన్నంగా ఉంటాయి.

వీదెలాపున్నా, ఏలీయా ప్రార్థనకు దేవుని జవాబేమిటంటే: “నీరు ఆగిపోవడం అనేది తర్వాత ప్రణాళికంతటిలో తర్వాత మెట్టు కాబట్టి ఏమి చింతించవడ్డు; నన్ను నమ్ము, అన్ని సవ్యంగా జరుగుతాయి ఏం పరవాలేదు.”

సారెపతులో శీరులేకుండ దేవుడందుకు చేశాడు (17:8-16)

మన వాక్యభాగంలో మూడవ ఫుట్టానికి పస్తున్నాము (1 రాజులు 17:8-16) అందుకు మనం అంటున్నది ఏమనగా, “సారెపతులో దేవుడు నీరు లేకుండ ఎందుకు చేశాడని?”

అంతట యొపోవా వాక్కు అతనికి ప్రత్యక్షమై యిలాగు సెలవిచ్చేను - నీవు సీదోను పట్టణ సంబంధమైన సారెపతు అను ఊరికి పోయి అచ్చట ఉండుము; నిన్ను పోషించుటకు అచ్చటనున్న యొక విధవరాలికి నేను సెలవిచ్చితిని (8, 9 వచనాలు).

ఇక్కడ నేను ప్రభువుతో ఒక వ్యాహోత్సుక సంభాషణ అల్లాడానికి ప్రయత్నించడంలేదు. అలాకాకుండ నీవు ఒక ఏలీయావు అనుకో, ఇక రాజుతో నీవేలా సంభాషించగలగాలో అన్నట్టు ఆ విధానంలో ఒక సంభాషణ రూపుద్దికో. ఈ క్రింది వివరించబడిన కొన్ని వాస్తువాలను మనస్తరిద్దాం:

(1) దేవుడు ఏలీయాను తిరిగి రాజు దగ్గరకు పంపించలేదు లేదా పోయి ప్రకటించమని చెప్పలేదు. ఆయన ఏలీయాను స్థానికంగా ఉండకుండ వేరే చోటునకు పంపించాడు. (2) తూర్పు దిక్కుకు వెళ్ళమని దేవుడతని కోరలేదు, ఈ కరవు కోరలనుండి దూరంగా తీసుకొని పోలేదు. దానికి మారుగా డెబ్బి అయిదు లేక వందమైళ్ళకు పైగా ఈశాస్త్రంగా వెళ్ళవలసిందిగా కోరినాడు. అదంతా కరవుకు కటకటలాడిన ప్రదేశం. (3) ఉత్తర తీర ఇక్కాయేలులోని ఫేనీకి పట్టణం, సముద్రతీర ప్రాంతంలోయున్న సారెపతు అనే కుగ్రామానికి వెళ్ళవలసిందిగా దేవుడతనికి చెప్పాడు. యొజెబెలు ఈ ప్రాంతానికి చెందినదే! (4) ఒక పెద్ద సౌభాగ్యవంతుని ఆనంద గృహంలో బసచేయుని ఏలీయాతో దేవుడు చెప్పలేదు. కాని ఒక బీద విధవరాలి గృహంలో అతనికి వసతి ఏర్పాటు చేశాడు.

ఈ వాస్తువాలన్నీటిని కూడగట్టుకొని నీవు అలోచిస్తే, “ఎందుకు?” అని నీవు పెద్దగా కేకలేస్తావు. దానికి తిరిగి వచ్చే ప్రతిధ్వని ఏమనగా: “నా త్రోవలు మీ త్రోవలు వంటివి కాదు!” అని.

ఈ క్రొత్త ఉత్తరపులకు ఏలీయా ఎలా స్పందించాడు? అతని మనసులో ఎలాంటి ప్రశ్నలు చెలరేగినా అతను మాత్రం దేవుడు చెప్పింది చేశాడు: “అతడు లేచి సారెపతుకు వెళ్ళను” (10 వచనం).

ఇక్కడ ఈ నాల్గు అక్షరాల్లో ఎంత అంతరాథం దాగిపుంది. “అతడు లేచి సారెపతుకు

వెళ్లిను”! ఈ గ్రామానికి ఏలీయా వెళ్లుడానికి చాలా రోజులు పట్టియుండవచ్చు. అతడు ప్రయాణం చేస్తున్న భూభాగంలో అందరు అతన్ని గుర్తుపట్టేవారే ఉన్నారు. ఇతనికిసమే వాళ్లు వలపన్నియున్నారు. అతనంటే అందరికి భయమే అతని పేరంటే చాలు అందరు అతణ్ణి ద్వేషించేవాళ్లే. అతను కాళ్లీధ్నుకుంటూ వెళ్లే మార్గంలో అతనికి త్రాగడానికి చుక్క నీరుకూడ లేదు; నెత్తి మీద భగ్గబ్గమనే ఎండ; ఇక కాళ్లు క్రీంద నేల కాలే నిప్పులా పాదాలను కాల్చివేస్తుంది. ఇక నడుస్తుంటే లేచే దుమ్ముధూళి యింత అంతా కాదు. ఒక్క చెట్లు చేమ లేని ప్రదేశంగుండా అతను నడుచుకుంటు పోతున్నాడు. ఎక్కడ చూచినా ఎండిపోయిన ఎముకలు చచ్చిన జంతువుల కళ్లేబరాలు ఎంతో భయానకంగా ఉంది మార్గం. బహుశ ఏలీయా వెళ్లే దార్లో ఏదయినా యిల్లు ఉండిపుంటే దాంట్లోని పిల్లలు ఆకలి దప్పిక చాపుకేకల్లో అతని వెంట పడేవాళ్లే. ఇదంతా కూడ సంక్లిష్టంగ చెప్పాలంటే ఒక్క నాల్గు మాటలతో “అతడు లేచి సారెపతుకు వెళ్లిను” అని చెప్పవచ్చు.

ఇక ఎలాగో ఈ ఖరోరమైన సుదీర్ఘ ప్రయాణం ముగిసి సారెపతులో వచ్చిపడ్డాడు ఏలీయా. అక్కడ చేరుకొన్నాడో లేదో అక్కడ అతను వూహించినదానికంటే భయంకరంగా ఉంది. సారెపతులో కూడ దేవుడు నీరు లేకుండ చేశాడు (గమనించు 14 వచనం)!

మొట్టమొదటటిగా అతను చూచిందివరినంటే తనగురించి శ్రద్ధ వహించడానికి దేవుడు ఏర్పాటు చేసిన విధవరాలిని. అమె ఏమిచేస్తుంది? తనకు తన కుమారునికి ఆభరి భోజనం తయారుచేసుకోడానికంటూ ఏదో నాలుగు కట్టిపుల్లలు ఏరుకుండామని అమె వెతుకుతుంది. ఆ విధవరాలికి ఏమీలేదు; ఆకలితో అలమటిస్తూ ఉంది. మరి దేవుని త్రోవలు మన త్రోవలవంటివి కావు సుమా!

ఇక తర్వాత కథ మనకు బాగా తెలుసు. ఏలీయా దప్పిక తీర్చుకోడానికి పాతలో కొంచెం నీరు తెమ్మున్నాడు. సరే నీళ్లు తెడ్డామని అటు తిరిగిందో లేదో ఒక రొట్టు కూడ తెమ్ముని అమెనడిగాడు. అమె తనకున్న కొరతల గురించి ఏకరువు పెడుతుంటే అతను, “భూమిమీద యోహోవా వర్షము కురిపించువరకు ఆ తొట్టిలో ఉన్న పిండి తక్కువ కాదు, బుడ్డిలో నూనె అయిపోదని ఇశ్రాయేలీయుల దేవుడైన యోహోవా సెలవిచ్చియున్నాడనెను” (14 వచనం). యా విధంగానే సమస్తం జరిగింది.

దేవుడు సారెపతులో నీరు ఎండిపోచేశాడెందుకు?

ఎందుకనగా యిక్కడ కొన్ని కారణాలున్నాయని చెప్పడంలో ఏ సందేహం లేదు: (1) ఇశ్రాయేలులో ఉన్న కష్ట సప్పెల ఉత్తరం నుండి ప్రారంభమవుతున్నాయి. కాబట్టి ఈ కష్టాల్లో వారికి కూడ ఆ ఫలితాల్లో పాలపొంపులు కలిగియుండవలసియున్నది, (2) అతను పూర్తిగా దేవుని మీద ఆధారపడియున్నాడన్న సంగతి ఏలీయాకు తెలియజేయడానికి. స్పృష్టం చేయడానికి, మరియు (3) యోహోవాయే నిజమైన దేవుడు అని బీద విధవరాలుకు స్పృష్టం చేయడానికి.

ముగింపు

మనం మన జీవితంలో ఏలాంటి పరిస్థితులు ఎవురైనా ఏమి సంభవించినా సరే, దేవుడు మనలను చేయివిడువేడనియు, మనలను తోసి వేయలేదనియు, మనలను ప్రేమించుచు మన విషయం శ్రద్ధవహించుచున్నాడనియు, ఆయన మనలను కాపాడి సంరక్షించుచున్నాడనియు,

మన అక్కరలన్ని తీర్పుచున్నాడను ప్రగాఢ సత్యాన్ని వాస్తవాన్ని మనం ఎరిగియుండాలి.

కొన్ని సార్లు మనం యొపయా 49:14లో చెప్పిలడినట్లు: “యేవోవా నన్న విడచిపెట్టియున్నాడు, ప్రభువు నన్న మరచియున్నాడు” అనే వారిలా ప్రవర్తిస్తాం. జాధవడి ఉండవచ్చు అలాంపుహడూ తరువాతి రెండు వచనాలు మనం చదువవలేను:

“ట్రై తన గర్జమున పుట్టిన బిడ్డను కరుణింపకుండ తన చంటి పిల్లను మరచునా?

వారైనా మరచుదురు గాని నేను నిన్ను మరువచు. చూడుము నా యరచేతులమీదనే నిన్ను చెక్కియున్నాను నీ ప్రికారములు నిత్యము నాయొదుటనున్నవి” (15, 16 వచనాలు).

“నా యరచేతుల గురించి నాకు బాగా తెలుసు నాకంటే బాగా తెలిసినవారెవరు,” అన్న అలోచన మనకు కలుగుతుంది. “నా యరచేతులు గురించి నా కెంత తెలిసియున్నదో నేను నిన్ను అంత స్పష్టంగా ఎరిగియున్నాను. నీవు నా మనస్సులోనే యున్నావు నేను నిన్నున్నడు మరచిపోను” అని దేవుడు అంటున్నాడు.

జక్కడ ఏలీయా అనుభవం ద్వారా కొన్ని పాతాలను మనం నేర్చుకోగల్లుచున్నాం:

(1) మీకు అది అర్థవంతంగా ఉండినా ఉండకపోయినా దేవునికి మాత్రం విధేయులై యుండండి.

(2) అది ఏంటో అని మీ పరిజ్ఞానానికి గోచరం కాకపోయినా దేవునియందు పూర్తిగా నమ్మికయుంచండి.

(3) అన్ని విషయాల్లో నీకు కలిగియున్న దానిని బట్టి దేవునికి వందనాలు చెల్లించుము. నీవు కోరుకున్నది నీకు లేకపోయినాసరే. దేవుడు నీ అక్కరలను తీర్చున్నాడు. దేవునికి నీ అవసరాలు తెలుసు, దేవుని ప్రేమించు వారికి “సమస్తమును సమకూర్చు మేలు కలుగునట్లు” చేస్తాడు దేవుడు (రోమీయులకు 8:28).

సూచనలు

¹ఈ హీబ్రా పదానికి “కాకోలములు” లేక “అరేబియనేలు” లేక “వ్యాపారస్తులు” అనే మానవ ప్రతినిధిలను చూచించు పదములను భాషాంతరము చేయుటలో భిన్నాభిప్రాయాలు ఉన్నాయి. నాకు తెలిసినంతవరకు అన్ని తర్వాతమాలలో “కాకోలములు” అని ఉంది. ఏలీయా కథలోనే ఈ అద్భుతమును అంగీకరించేవారికి ఈ హీబ్రా పదమును “కాకోలములు” అని తర్వాతమా చేయుటలో ఏ సమస్యలేదు. ²స్నానికంగా ఆహారమును సరఫరా చేసేవారిని ఉదహరించు. ³ఈ వాక్య భాగం “యొర్దానునకు ఎదురుగా” అని ఉంది. పాత నిబంధనలో సామాన్యంగా ఈ ప్రయోగం “యొర్దానునకు తూర్పున” అనే అర్థంతో వాడబడింది. పండితు లైనవారు ఈ స్థలము పై ఏకీభవించలేదు. “మృత సముద్రమునకు ఉత్తర దిక్కున కొన్ని మైళ్ళ దూరంలో ఉందని” ఒక రచయిత అన్నాడు మరియు అది “యొర్దానులో పదమటికి ప్రవహించింది.”

దృష్ట సాధనాల-నిరణ్ణ

“దేవుని త్రోవలు మన త్రోవలవంటివి కావు” అనే మాటలు పెద్ద అక్షరాలతో ఒక పెద్ద చార్పు లేక చార్పు మీద ప్రాయిండి. ఈ పార్యాఫాగముంతటిలో ఈ మాట ప్రాముఖ్యంగా వాడింది కాబట్టి అందరూ చదవగల్గునట్టుగా ఈ చార్పును ఎత్తి చూపించండి. అప్పుడప్పుడు ఆ చార్పును అలాగే పైకెత్తి చూపినప్పుడెల్లా అందరు పెద్దగా చదవాలని చెప్పండి. ఈ పారాన్ని నీవు చెబుతున్నప్పుడు ఆ మాట సందర్భం వచ్చినప్పుడెల్లా ఆ చార్పును ఎత్తి పట్టి అందరూ చూడగల్గునట్టు చేయము. (గమనించండి: ఆ చార్పు నెనుక అదే భావం, అర్థం వచ్చే దేవుని దృష్టికి అనుకూలమైన మాటలు ప్రాయము, ఎలాగంటే: “ప్రభువు సెలవిచ్చియున్నాడు, ‘నా త్రోవలు మీ త్రోవలవంటివి కావు.’ ”)

పారం యొక్కసంక్లిష్ట వర్ణన

I. ఇక్కాయేలులో దేవుడు ఎందుకు నీళ్ళను ఆపివేశాడు (17:1)?

A. ఇక్కాయేలులో ఏమి జరిగిందో రివ్వ్యా చేద్దాం.

1. ద్వితియోపదేశకాండము 7:1-6 అన్న దేశాలవారితో వివాహం చేసికో వద్దని గమనించు. ఈ పొచ్చరిక గౌరవించబడలేదు. అహోబు ప్రక్క యొజిబెలు ఉంది.
2. ఈ భయముకొరకు దేవుడు ఏమి చేశాడు? ఆయన అహోబునొడ్డకు ఏలీయాను పంపాడు: 1 రాజులు 17:1. మూడున్నర సంవత్సరాలు వర్షింపలేదు (లూకా 4:25; యాకోబు 5:17). “సంవత్సరములు” అనే పదాన్ని గుర్తుంచుకో.

B. దేవుడు ఇక్కాయేలు నీటిని ఎందుకు ఆపు చేశాడు?

1. దేవుని పొచ్చరిక (ద్వితియోపదేశకాండము 7) వెంటాడబడింది (ద్వితియోప దేశకాండము 11:16, 17). వర్షింపవద్దని ఏలీయా ప్రార్థించాడు (యాకోబు 5:17). ద్వితియోపదేశకాండము 11లో ఏమి జరుగుతుందని భయపెట్టడో దాని నిమిత్తం అతడు ప్రార్థించియుంటాడు.
2. “ఎందుకు?” అనే ప్రశ్నకు దేవుడు జవాబు యియ్యావచ్చు:
 - a. “ఎందుకంటే జనులు నా మాటకు అవిధియులయ్యారు వారు శిక్షకు అర్థులు.”
 - b. “నా నమ్మకమైన దాసుడు మనఃపూర్వకముగా ప్రార్థించాడు.”
 - c. “నేను దేవుడననియు; వారు మారుమనస్య పొంది నావైపు తిరుగునట్టు వారి దోష భరితమైన మార్గాలు చూపడానికి.”

II. కెరితు వద్ద దేవుడు నీళ్ళను ఎందుకు లేకుండ చేశాడు (17:2-7)?

A. అహోబును పొచ్చరించిన మీదట, దేవుడు తన సంకల్పాలోని రెండవ మెట్టు నిచ్చాడు.

1. ఒక్క అడుగు ఎలా వేయాలో ఏలీయా చెప్పబడ్డాడు.
 2. రెండవ మెట్టు కనిపెట్టబడింది కాదు: “కెరీతు వాగువద్ద దాగియుండుము” (3, 4 వచనాలు).
 3. దేవుడు చెప్పినదానిని ఏలీయా చేశాడు (5, 6 వచనాలు).
 - a. “కెరీతు” అంటే “వేరు చేయబడుట” లేక “తుంచివేయబడుట.” ఒక సంవత్సరం వరకు, ఏలీయా వాగునొడ్డ నివసించినందున యితరులనుండి వేరుచేయబడ్డాడు.
 - b. పనిలేని ఈ కాలము ఏలీయా మీద భారంగా ఉండియుండవచ్చ.
- B. అప్పుడు దేవుడు కెరీతు వద్ద నీటిని ఎండిపోజేశాడు!
1. ఎక్కడ ఉండుని దేవుడు కోరాడో ఏలీయా అక్కడ ఉన్నాడు కాని నీళ్లు తీసివేయబడ్డాయి! (7 వ.).
 2. కెరీతునొడ్డ దేవుడు నీటిని ఎందుకు ఆరిపోజేశాడు?
 - a. ఎందుకంటే ఏలీయా ప్రార్థించాడు (7వ వచనం; యాకోబు 5:17). కొన్నిసార్లు మనం ఎదురుచూడని విధానంలో మన ప్రార్థనలకు బదులు యివ్వబడుతుంది.
 - b. ఎందుకంటే యిది తరువాత అంచెకు సమయం. మన జీవితాలకు దేవునిని ఆయన సంకల్పాన్ని మనం విశ్వసించ నేర్చుకొనవలసి యుంటుంది.

III. సారెపతు వద్ద దేవుడు నీటిని ఎందుకు ఆపివేశాడు (17:8-16)?

- A. సారెపతుకు వెళ్లపలసిందిగా దేవుడు ఏలీయాకు తెలిపాడు (8, 9 వచనాలు).
1. ఇతాయేలుకు నేరుగా ఉత్తరాన, ఫెనీకేలోని సముద్ర తీరముననున్న ఒక చిన్న పట్టణము సారెపతు. ఇది ఏలీయా ఉన్న చోటునుండి 75నుండి 100 మైళ్లు ఉత్తర దిశగా ఉంటుంది. ఏలీయా యింకను తెలియబడనివాడుగా ఉండిపోయాడు. అతడు విధవరాలి యింట ఉంచబడ్డాడు.
 2. ఏలీయా ఎలా స్పందించాడు? “అతడు లేచి వెళ్లాడు.”
- B. ఏలీయా అక్కడికి వెళ్లినప్పుడు, నీళ్లు అక్కడ కూడ నిలిపివేయబడ్డాయి!
1. ఏ విధవరాలి వద్ద ఏలీయా బన చేయాలో ఆ విధవరాలు ఆకలి బాధతో చావ్యాయుంది!
 2. సారెపతులో దేవుడు నీళ్లను ఎందుకు నిలిపివేశాడు?
 - a. ఇతాయేలులోని సమస్య ఉత్తరంనుండి వచ్చింది, గనుక వారు కూడ ఈ పర్యవసానాలలో పొలుపొందాలి.
 - b. తాను సంపూర్ణంగా దేవుని మీద ఆధారపడవలసిందని ఏలీయాకు నొక్కి చెప్పబడుతుంది.
 - c. యొహోవా నిజమైన దేవుడని పేద విధవరాలిని ఒప్పించడానికి.

ముగింపు

- A. జీవితంలో మనకు ఏమి సంభవించినా, దేవుడు మనలను విడిచిపెట్టలేదు

కానీ ఆయన యింకను [ప్రేమిస్తున్నాడని మన అవసరతలకు ఆయన ఏర్పాటు చేస్తున్నాడని మనం గ్రహించడం ఎంత అవసరమో (యొషయా 49:14-16)!

B. 1 రాజులు 17:1-15లోని గౌప్య పాతాలలో కొన్ని యిక్కడ యివ్వబడ్డాయి:

1. మనకు అర్థం కానప్పుడు సహితం మనం దేవునికి లోబదాలి.
2. మనకు గ్రహింపు కాకపోయినా, దేవునియందు నమ్మికయుంచాలి.
3. నీకు కలిగియున్న దేనికైనా దేవుని స్తుతించు - నీవు కావాలని కోరుకున్నవి నీకు లేకపోయినప్పుడు సహితము ఆయనను స్తుతించు.